

Skatteministeriet

26. august 2019
J.nr 2019 - 7665

Til Folketingets Lovsekretariat

Hermed sendes svar på spørgsmål S 119 af 16. august 2019, indleveret af Louise Schack Elholm (Venstre).

Morten Bødskov

/ Mette Kildegaard Graversen

Spørgsmål

Er ministeren enig med ministerens eget ministerium i, at en genindførelse af afgiften på PVC, ftalater og PVC-folier vil have begrænset miljømæssige konsekvenser, idet afgifterne ikke længere vurderes at have nogen nævneværdig adfærdsregulerende effekter, jf. SAU alm. del. – endeligt svar på spørgsmål nr. 114 af 13. december 2018?

Svar

Regeringen har et mål om, at mængden af skadelig kemi, som danskere udsættes for i hverdagen, skal reduceres. PVC og ftalater er blandt disse skadelige stoffer.

Den adfærdsregulerende effekt af den tidligere afgift på PVC og ftalater er de senere år blevet svækket, dels fordi afgiftens sats over en længere årrække er blevet udhulet af prisudviklingen under det tidligere skattestop, dels fordi afgiften udgjorde en fast sats på visse produkter, der typisk har et højt indhold af PVC og ftalater, uden at tage hensyn til mængden af PVC og ftalater i produkterne.

Omvendt gælder der for den tidligere afgift på PVC-folier, der i dag overvejende anvendes i professionelle køkkener, at den kan have været et fornuftigt værn mod en udbredelse af PVC-folier til private husholdninger. Dette vil have negative miljømæssige konsekvenser, da PVC generelt ikke kan genanvendes og danner skadelige stoffer ved afbrænding.

Generelt kan afgifter på plastik og kemi, herunder PVC og ftalater, være et godt middel – blandt flere – til at indfri målet om at reducere mængden af skadelige stoffer, som danskerne udsættes for, fordi afgifter kan hjælpe til at sikre, at varens pris afspejler skadesomkostningerne for sundhed og miljø.

Regeringen er som bekendt en mindretalsregering, hvorfor regeringen vil afdække mulighederne for at sikre flertal bag en plast og kemipakke.